

א) חולין דף נג, ט[ג]ס: וע"ש[א] (א) [מוספ' שבת פי"ב ע"ג], ד [מוספ' פי"ג], ס [מוספ' שס], ו [שם, ו] שם, ח [שם, ח] ז'ל לכוון, ט [לעיל כח:], י [ואלי ז"ל אכיון], ט [ועי' מוס' מגילה כח, דעה יעד],

גליון הש"ס

רש"י ר"ח ואין חוששין בו דאין זה קורע ע"פ לתפור. קשה לי הא מינ' אסור מדכתיב וזמלא לא כתיב כש"כ כשטו לא קייל כ"ש"כ דכתיב שאין ממזין מותר ופסקי רש"י לא היו דהא היו רק משע שמה מקרע:

לעזי רש"י

קומיבר"א [קומיבר"א]. לבחוש.

מוסף השופות

- א. ביר"ט מוסף החסומי מחסם לה. והילכך יש ליהור בפסח הרגילין העולם לקנות כלים חדשים לבשל בהם דבר מערב הפסח. שטיה.
- ב. משום טרחא דהפשטה קלה טפי מר"פ.
- ג. כיון דבחודשים הן מדצרינן עדיין חסומי א"כ בלא הפגז צונן אפילו היסק ראשון אסור כדאמר לעיל. ח"ש סימן עו.
- ד. דכח דהיתרא עדיף.
- ה. [קאמר] ועוד ר"א מיקל כמו שהיקל למעלה שהוא חידוש, אבל התם דהוי חומרא כיון דאיפסקו לא שייך למימר ועוד דלא הוי חידוש. רנ"ב.

המביא פרק רביעי ביצה

לד.

עין משפט גר מצוה

גד א מ"י פ"ג מהל' י"ט הל' יא טושי"ע א"ח ס' תקק סעיף א: גה ב ג מ"י פ"ט מהל' שמיטה הלכה כ סג עשין סג טושי"ע י"ד ס' נח סעי' ב ג: גו ד מ"י פ"ב מהל' י"ט הלכה ד סג לאון עה טושי"ע א"ח ס' תלח סעיף ח: גז ה מ"י פ"ב מהל' שבת הלכה ד: גח ו מ"י פ"ג מהלכות י"ט הל' יא סג לאון עה טושי"ע א"ח ס' תקק סעיף ה: גט ז מ"י שם הל' ז סג שם טושי"ע א"ח ס' תק סעיף ד: גח ט מ"י וסג שם טושי"ע א"ח ס' תק סעיף ו: גא י מ"י שם הל' יא טושי"ע שם ס' תק סעיף א: גב כ מ"י שם הל' י טושי"ע א"ח ס': גג ל מ"י פ"ד שם הלכה ז טושי"ע א"ח ס' תק סעיף א: גד מ מ"י שם הלכה ח טושי"ע א"ח ס' תק סעיף א: גה נ מ"י פ"ד מהל' שבת הלכה טו טו טושי"ע א"ח ס' תק סעיף ב:

שצריך לצודק. אם יוכלו לקבל סי לצונה הלך ציו"ט לא דלמא פקעי ואשמכח דטרח שלא לצורך: ואמרי לה שצריך לחסמן. להקשותם. בהסק ראשון הם ממחזקין ומתקשים הלך אע"ג דלצורך ציו"ט נמי הוא דהא לולין עליהם מיהו כיון דבהסק זה נעשה כלי אסור:

הבא בקדרה חדשה עסקינן. ומשום לצון רעפים נגעו זה ויש מזהרים שלא לצל במחלה בקדרה חדשה * ולא היא דהכא בקדרה רקנית דלא שייך זה לצון רעפים שזופתה קודם שזביא המים אבל כשמזשלין זה מאלל לא שייך זה לצון רעפים: **במולגין הראש והרגלים.** אבל כל גופו של גדי אסור: הואיל

ויכול בהפשט הקלה לעשות טפי: **ואין מפיגין אותן בצונן כדי לחסמן ואם בשביל אפוחת הרי זה מותר.** ומימה דלמיר לעיל אסור לחסמן אע"פ שהוא עושה נמי כדי לללות עליהם וי"ל דשאי צין רעפים לתנור דמנור (שאי) כיון דהוא עושה ע"י משקין שאני דלינו ודאי חוסמן: **ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת.** ואל"ת והא אמרינן לעיל ואם צפולי לאפוח מותר וי"ל דהכא שאני בפורני שהוא גדול ויש לחוש יותר שמא תפחת:

אין נופחין במפוח בו. פירש ר"י מדלל מפליג צין מפוח של אומנין וצין מפוח של בעל הצית כי היכי דמפליג צשל אומנין צין מפוח לשפופרת משמע דכל המפוחין אסורים אפילו של צשל הצית נמי ויש לומר שלא לנפח צו כלל נמי העולם נהגו צו הימר ע"י להפכו מלמעלה למטה ואומר מ"ו הר"ר פרך נ"ע דיש לדחות מה שפיר' מדלל מפליג וכו' דשמא הא עדיפא ליה דכולי צשל אומנין קא מיירי:

ועוד אמר ר' אליעזר עומד אדם בו. פשט"י דמיוס דקאמר

ר"א חלה לעיל גבי נוטל אדם קאמר קאמר הכא ועוד אחריתי לקולא והקשה רש"י הא אפסקו צמילי טובא צאין מוילאיין האור והיינו צמלמא אחריתי דלא * אמרו צה רבי אליעזר ורצנן ואל"כ לא שייך ציה למימר ועוד דהכי מוכח דעירוצין (דף כג. וס) דכל היכא דאפסקוה דצנר דלא איירו צה לא שייך למימר ועוד ע"כ נראה לפירוש רש"י דהגרסא מהמשנה משזשט היא צספריס והא דלמיר ר' אליעזר עומד אדם כו' יש להיות קודם ההיא דאין מוילאיין וכו' וקשה דא"כ גס סדר הגמ' אינו כמשפט ור"ת אומר דהיכא דהו טרוייהו לקולא שפיר קאמר ועוד * אע"ג דאפסקו צמילי אחריתי * והא דלמירנן דעירוצין דלא שייך למימר ועוד

שצריך לבדקן ואמרי לה מפני שצריך לחסמן תנן התם * דרסה או שטרפה בכותל או שרצצתה בהמה ומפרכסת ושהתה מעת לעת ושחמה כשרה * א"ר אלעזר בר ינאי משום ר' אלעזר בן אנטיגנוס יצריכה בדיקה בעא מיניה ר' ירמיה מרבי זירא מהו לשחמה ביום טוב מו מחזקינן רעותא ביום טוב יאו לא אמר ליה תנינא אין מלבנין את הרעפים לצלות בהן והוינן בה מאי קא עביד ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הכא ברעפים חדשים עסקינן מפני שצריך לבדקן אמר ליה אנן מפני שצריך לחסמן מתנינן לה: תניא * אחד מביא את האור ואחד מביא את העצים ואחד שופת את הקדרה ואחד מביא את המים ואחד נותן בתוכו תבלין ואחד מגיס בולן חיבינן והתניא אחרון חיוב וכולן פטורין הלא קשיא הא דאיתיי אור מעיקרא הא דאיתיי אור לבסוף בשלמא כוליהו קא עבדי מעשה אלא שופת את הקדרה מאי קא עביד אמר רבי שמעון בן לקיש הכא בקדרה חדשה עסקינן ומשום לבון רעפים נגעו בה: ת"ר * תנור וכירים חדשים הרי הן ככל הכלים הנטלין בחצר אבל יאין סכין אותם שמן ואין טשין אותן במטלית ואין מפיגין אותן בצונן כדי לחסמן ואם בשביל לאפות הרי זה מותר: תנו רבנן * מולגין את הראש ואת הרגלים ומהבהבין אותן באור אבל אין טופלין אותם בהרסית ולא באדמה ולא בסיד ואין גוזזין אותן במספרים ויאין גוזזין את הירק בתספורת שלו אבל מתקנין את הקונדרם ואת העכביות ומסיקין ואופין בפורני ומחמין חמין באנטיכו יואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת: ת"ר * אין נופחין במפוח אבל נופחין בשפופרת ואין מתקנין את השפוד ואין מחדדין אותו ת"ר * אין מפציעין את הקנה לצלות בו מליח אבל מפציעין את האגוז במטלית ואין חוששין שמא תקרע: **מתני'** ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב

היינו היכא דהו חלה לחומר * וחדל לקולא * והא דאפסקוה זהו לפי שרונה לשנות מילי דאור גבי הדדי:

כדפרישית: דאיתיי אור לצסוף. איהו הוא דעבד והנך לא עבדי מידי: בקדירה חדשה עסקינן. שנותנין אותה רקנית על האור לחסמה:

ומשום לצון רעפים נגעו זה. משום הך גזירה גופה שאסרו ללצן רעפים נגעו גס צזו: חדשים. וכ"ש ישינים: הרי הן ככל הכלים הנטלין. צשצת צצנר דחזו למימצ צגיייהו מידי: אין סכין אותן שמן. להחליקן ולצחמקן: עשין. שפין: ואין מפיגין אותן. לאחר הסקן אין מפיגין הסקן צצונן לחסמן שמתקשין ע"י האונן. וכוליהו משום דמתקן מנא: ואם. להפיגן צשציל לאפוח שהוסקו הרצה ומושש שלא תשרף הפת מותר: מולגין. צרותחין: אין עופלין אותם. צסיד להסיר שערן דהוי דרך העצנין: ואין גוזזין אותן צצמספריס. דמחוי לצריך לשער: ואין גוזזין הירק. התלוש שיש צו רחשי עלין נרקצין וכמושין אין גוזזין אותן צצתספורת שלו שגוזזין צה מן המחוצר דמאן דחוי סצר שלקטן היוס: קונדס ועצביות. מיני ירקות הן שיש טורח צתקונן: פורני. הן תגוריס שלנו הגדולים ופיהם צצדס ולא חיישינן לצרחה אס יש לו אורלין הרצה דלא סגי ליה צתנור: שמא ספחת. ע"י שחדשה היא ונמנא טורח שלא לצורך: אין נופחין צצפוח. דמחוי כחומן עושה מלככה: ואין מסקנין את השפוד. ודלא כר' יהודה. * אי נמי צצנרס מערב י"ט וצצרי הכל: אין מפציעין את הקנה. לתת קרומיותיו תחת המליח על האסקכלא שעושה כלי דכל מידי דעביד להשתמש צו הוי תקון כלי: ואין חוששין שמא סקרע. ואפי' נקרעת לא אכפת לן * דאין זה קורע על מנת לתפור: **מתני'** ועוד אמר ר' אליעזר. משום דתנא אחת לקולא גבי מוקצה והדר אמר אחריתי קאמר ועוד. וקשיא לי צגוה והא אפסקוה רצנן צמילי טובא צאין מוילאיין את האור והנך דצהדיה והיינו מלמא אחריתי דלאו מלמיה ואמאי לא אצמנייה דעירוצין (דף כג.) גבי ועוד דר' יהודה בן צבא דאצמנייה מר"א דסוכה ושינין לא אפסקוה אלא צמלמיה ואלו אצמנייה מהא לא הוה ליה לשנויי הכי ואומר אני שגרסת המשנה שלא כסדר: עומד אדם על המוקצה. הצריך הזמנה והזמנה מועלת לו כגון אחזי ולא אחזי דלמיר צאין דצין (לעיל דף טו:):

ועוד אמר ר' אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב

בפורני ומחמין חמין באנטיכו. פירוש אנטיכו כדתנן אנטיכו אע"פ שגרופה אין שותין ממנה, והני מילי בשבת אבל ביר"ט מותר. ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר אין נופחין באור במפוח, אבל נופחין בשפופרת. ואין מתקנין השפוד ואין מחדדין אותו, ואין פוצעין קנה לצלות בו מליח, אבל פוצעין אגודים במטלית ואין חושש משום קריעה. אלו כולן פשוטות הן והלכות הן. **מתני'** א"ר אלעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת כו'.

בפורני ומחמין חמין באנטיכו. פירוש אנטיכו כדתנן אנטיכו אע"פ שגרופה אין שותין ממנה, והני מילי בשבת אבל ביר"ט מותר. ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר אין נופחין באור במפוח, אבל נופחין בשפופרת. ואין מתקנין השפוד ואין מחדדין אותו, ואין פוצעין קנה לצלות בו מליח, אבל פוצעין אגודים במטלית ואין חושש משום קריעה. אלו כולן פשוטות הן והלכות הן. **מתני'** א"ר אלעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת כו'.

בפורני ומחמין חמין באנטיכו. פירוש אנטיכו כדתנן אנטיכו אע"פ שגרופה אין שותין ממנה, והני מילי בשבת אבל ביר"ט מותר. ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר אין נופחין באור במפוח, אבל נופחין בשפופרת. ואין מתקנין השפוד ואין מחדדין אותו, ואין פוצעין קנה לצלות בו מליח, אבל פוצעין אגודים במטלית ואין חושש משום קריעה. אלו כולן פשוטות הן והלכות הן. **מתני'** א"ר אלעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת כו'.